

ეკატერინე კვიციანი,
საქართველოს შოთა რუსთაველის თეატრისა და
კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოქტორანტი,
ხელმძღვანელი: ხელოვნებათმცოდნეობის დოქტორი
დავით კობახიძე

ნიღბების გამოყენება თეატრალურ პედაგოგიაში (მისი გამოყენების ხერხები და საშუალებები; I კურსის სასწავლო პროცესისათვის)

რეზიუმე

თეატრალური ხელოვნების სპეციფიკა და მისი სწავლების პროგრამა განსხვავებული და ამავდროულად რთული სასწავლო პროცესია. ჩემი აზრით, თეატრალური უნივერსიტეტის სამსახიობო ფაკულტეტისთვის მშრალი და უსახური გარემო დადგენილი პროგრამის ათვისებისთვის ძალზე მიუღებელია. სწორედ ამიტომაც მნიშვნელოვანია, გარდა დადგენილი წესისა და პროგრამისა, შევიმუშაოთ კიდევ სხვა, რაიმე ახალი, სტუდენტებისთვის მიმზიდველი სასწავლო გეგმა, რომელიც გაამრავალფეროვნებს და გაამდიდრებს უკვე არსებულ პროგრამას, მეტად პროდუქტიულსა და შედეგიანს გახდის სასწავლო პროცესის ათვისებას.

მინდა შემოგთავაზოთ ერთ-ერთი ხერხი – ტრენინგი ნიღბებით, რომელიც დაეხმარე-

ბა სტუდენტებს კომპლექსების მოხსნაში. პირველკურსელებს გარემოს შეცვლით უჩნდებათ დაძაბულობის, კომპლექსების, ჩაკეტილობის, სირცხვილის შეგრძნებები. საგამოცდო პერიოდი, ნერვიულობა ფსიქოლოგიურ ბეწოლას ახდენს ახალგაზრდის ჩამოყალიბების პროცესში. გარდა ამისა, სოციალური ფონი და პოლიტიკური ვითარება, რომელიც ყველაზე მნიშვნელოვან კვალს ტოვებს ადამიანის, კერძოდ კი, მოზარდის ჩამოყალიბებაზე. უფროსების მხრიდან სკეპტიკური და ცივი დამოკიდებულება იწვევს თვითდაუჯერებლობასა და არარეალიზაციის ფსიქოლოგიურ ბეწოლას. მოზარდის გონებაში იგი ტოვებს სერიოზულ ნალექს, რომელიც გამოიხატება გაუბედაობაში, საკუთარი ცოდნასა და შესაძლებლობებში ეჭ-

ვის შეტანით. იგი ხდება მორცხვი და მორიდებული, მხდალი და ჩაკეტილი თავის თავში. ასეთ ბავშვებს უჭირთ ადაპტაცია გარემოსთან, ეშინიათ სხვისი დაცინვისა და ქილიკის. მათი მოქმედება შეზღუდულია და შესაბამისად, უძნელდებათ სწორად წარმართონ თავიანთი ემოციები და გრძნობები. სწორედ ამიტომ, ნილაბი და მათში სავარჯიშოების შესრულება დაეხმარებათ სტუდენტებს თვითრეალიზაციაში, რათა მათი თამაშის ტექნიკა დაიხვეწოს, გაჩნდეს გულწრფელი და მიზანმიმართული გრძნობების გამოხატვის ხერხები და საშუალებები.

ნილაბი თეატრალურ პედაგოგიკაში შეიძლება გამოვიყენოთ, როგორც სტუდენტების შემოქმედებითი შესაძლებლობების განვითარების საშუალება, ეს არის გარკვეული ინსტრუმენტი ფსიქიკაზე ზემოქმედებისა. ნილაბის გაკეთების შემდეგ სტუდენტს ეცლება ჩვეულებრივი ზემოქმედების ინსტრუმენტი: მეტყველი მიმიკა და მეტყველება (ნილაბს არ აქვს პირი), დაფა-

რული სახე გვათავისუფლებს გამოვხატოთ საკუთარი ემოციები, ხოლო სამეტყველო აპარატის არქონა გვაიძულებს ვეძიოთ გამომხატველობის სხვა ხერხები, რომლებიც გამოვლინებას სხეულის გამომეტყველებაში პოვებენ. ტრენინგის მოცემული სახეობა ხელს უწყობს კრეატიულობის განვითარებას, კონკრეტულად კი: ზედმეტი ფიზიკური დაძაბულობის მოხსნას, საკუთარი სხეულის მართვის შესაძლებლობას, ჰარმონიული მოძრაობების გამომუშავებას, მათ კოორდინაციას; მეტყველი ჟესტების, პლასტიკური მეხსიერების გამოყენებას, წარმოსახვის სტიმულირებას, შტამპებისგან განთავისუფლებას, კომუნიკაციური თვისებების გაძლიერებას და სხვა. პრინციპი მე უკვე აღარ ვარ მე და ვარ სხვა და იმ სხვას კი შეუძლია აკეთოს ის, რაც მე არ შემიძლია.

სტუდენტთან სწორი ემოციური მდგომარეობისკენ პროვოცირებისთვის ეს ხერხი, ვთვლი, რომ პროდუქტიული იქნება.

საკვანძო სიტყვები: თეატრი, ნილაბი, ტრენინგი, თეატრალური პედაგოგიკა, სტუდენტი, მსახიობის ოსტატობა

კვლევა მოიცავს ტრენინგს ნილბების დახმარებით, რომელიც გათვალისწინებულია თეატრალური უნივერსიტეტის სამსახიობო ფაკულტეტის | კურსის სტუდენტთათვის.

მინდა შემოგთავაზოთ ერთ-ერთი ხერხი - ტრენინგი ნილბებით, რომელიც დაეხმარება სტუდენტებს კომპლექსების მოხსნაში. პირველკურსელებს გარემოს შეცვლით უჩნდებათ დაძაბულობის, კომპლექსების, ჩაკეტილობის, სირცხვილის შეგრძნებები. საგამოცდო პერიოდი, ნერვიულობა ფსიქოლოგიურ გეწოლას ახდენს ახალგაზრდის ჩამოყალიბების პროცესში. გარდა ამისა, სოციალური ფონი და პოლიტიკური ვითარება, რომელიც ყველაზე მნიშვნელოვან კვალს ტოვებს ადამიანის, კერძოდ კი, მოზარდის ჩამოყალიბებაზე. უფროსების მხრიდან სკეპტიკური და ცივი დამოკიდებულება იწვევს თვითდაუჯერებლობასა და არარეალიზაციის ფსიქოლოგიურ გეწოლას. მოზარდის გონებაში იგი ტოვებს სერიოზულ ნალექს, რომელიც გამოიხატება გაუბედაობაში, საკუთარი ცოდნასა და შესაძლებლობებში ეჭვის შეტანით. იგი ხდება მორცხვი და მორიდებული, მხდალი და ჩაკეტილი თავის თავში. ასეთ ბავშვებს უჭირთ ადაპტაცია გარემოსთან, ეშინიათ სხვისი დაცინვისა და ქილიკის. მათი მოქმედება შეზღუდულია და შესაბამისად, უძნელდებათ სწორად წარმართონ თავიანთი ემოციები და გრძნობები. სწორედ ამიტომ, ნილაბი და მათში სავარჯიშოების შესრულება დაეხმარებათ სტუდენტებს თვითრეალიზაციაში, რათა მათი თამაშის ტექნიკა დაიხვეწოს, გაჩნდეს გულწრფელი და მიზანმიმართული გრძნობების გამოხატვის ხერხები და საშუალებები.

ნილაბი თეატრალურ პედაგოგიკაში შეიძლება გამოვიყენოთ, როგორც სტუდენტების შემოქმედებითი შესაძლებლობების განვითარების საშუალება. ეს არის გარკვეული ინსტრუმენტი ფსიქიკაზე გემოქმედებისა.

ნილბის გაკეთების შემდეგ სტუდენტს ეცვლება ჩვეულებრივი გემოქმედების ინსტრუმენტი:

1. მეთყველი მიმიკა და მეთყველება (ნილაბს არ აქვს ენა);
2. დაფარული სახე გვათავისუფლებს, სხეული მოდუნებული და მშვიდია;

3. დაცულობის შეგრძნება ეუფლება ჩვენს სხეულს და ვგრძნობთ სხვაგვარი ემოციების მოზღვავებას, ვეძებთ მოქმედებებს, რომლებიც უჩვეულოდ და განსხვავებულად გამოგვახატინებს საკუთარ ემოციებს, ხოლო სამეტყველო აპარატის არქონა გვაიძულებს ვეძიოთ გამომხატველობის სხვა ხერხები, რომლებიც გამოვლინებას სხეულის გამომეტყველებაში პოვებენ;

ტრენინგის მოცემული სახეობა ხელს უწყობს კრეატიულობის განვითარებას, კონკრეტულად კი:

1. ზედმეტი ფიზიკური დაძაბულობის მოხსნას;
2. საკუთარი სხეულის მართვის შესაძლებლობას;
3. ჰარმონიული მოძრაობების გამომუშავებას, მათ კოორდინაციას.
4. მეტყველი ჟესტების, პლასტიკური მეხსიერების გამოყენებას;
5. წარმოსახვის სტიმულირებას;
6. შტამპებისგან განთავისუფლებას;
7. კომუნიკაციური თვისებების გაძლიერებას და სხვა;

პრინციპი-მე უკვე აღარ ვარ მე და ვარ სხვა და იმ სხვას კი შეუძლია აკეთოს ის, რაც მე არ შემიძლია-სტუდენტთა სწორი ემოციური მდგომარეობისკენ პროვოცირებისთვის ეს ხერხი, ვთვლი, რომ პროდუქტიული იქნება.

ნიღაბი აბსოლუტურ თავისუფლებას მისცემს სტუდენტებს სამოქმედოდ. ისინი განთავისუფლებულნი იქნებიან ყოველგვარი დაძაბულობისგან და საშუალება ექნებათ შექმნან ესა თუ ის სახე და იმოქმედონ მათი საკუთარი ბუნებისგან განსხვავებულად.

ნაშრომი შეიცავს, გარკვეულ თანმიმდევრულ ტრენინგებს და ეტიუდებს, რომლებიც დაეხმარება სტუდენტებს ფსიქო-ფიზიკური მდგომარეობის დაბალანსებაში.

განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა ფსიქოლოგიურ ტრენინგს ნეიტრალური (უსახო) ნიღბის გამოყენებით, ვინაიდან ნეიტრალური საწყისი არის პირველი ეტაპი ზოგადად სამსახიობო ხელოვნების სწავლების დასაწყისშიც და შემდგომშიც. სიტყვა „ნიღაბი“ ლათინურად „persona“-ს ნიშნავს. მსახიობი, ნიღბის სულისჩამდგმელი და მამოძრავებელი ძალაა. ჩემი აზრით, აქ ძალზე პროდუქტიული იქნება გამოვიყენოთ ტრენინგების დროს შესაფერისი ნიღბები. გამოვიყენოთ ნიღაბზე არსებული ინფორმაცია და მივაწოდოთ იგი სტუდენტებს, აგრეთვე სასურველია და აუცილებელიც

განვსაზღვროთ, გავითვალისწინოთ სტუდენტების მოსაზრებები და სურვილები, გამოვიყენოთ ისინი სავარჯიშოების გაკეთების პროცესში, რათა მივიღოთ ზუსტი ხასიათების კომპლექსი.

ძალიან მნიშვნელოვანი და უცვლელი როლი ეკისრება თვით პედაგოგს, რათა სარეპეტიციო პროცესი მართებულად წარიმართოს. ტრენინგი ნიღბებით დამყარებულია იმპროვიზაციასა და პლასტიკაზე. სტუდენტი ასრულებს ისეთ მოქმედებებს, რაც ზოგ შემთხვევაში მის ბუნებას არ შეესაბამება. აქ შეიძლება გამოვლინდეს სტუდენტის საკრალური აზრები, შეგრძნებები, იმისათვის, რომ საბოლოოდ მიაჩვიოს საკუთარი პიროვნება თავისუფალ აზროვნებას დაძაბულობის გარეშე.

აქედან გამომდინარე, ხასიათის ძიება, მისი ფორმის აღმოჩენა და, შესაბამისად, მისი რეალიზაციაც ეხმარება შემდგომში მსახიობს, რომ სრულად და ზუსტად, მისი გმირის ხასიათიდან გამომდინარე, იმპროვიზაციულად და პლასტიკით გადმოგვცეს მისი გმირისთვის დამახასიათებელი ნიშან-თვისებები, რაც ამდიდრებს მსახიობის მიერ შექმნილ მხატვრულ სახეს.

ძალზე მნიშვნელოვანია ყურადღება მივაქციოთ შეგრძნებებს ნიღბებით ტრენინგის დროს. რა შინაგანი ემოციის მატარებელია ნიღაბი? რას გვაძლევს ის, როდესაც მას სახეზე მივიფარებთ? ის გვაძლევს სიმყუდროვეს, დაცულ სამყაროს, სხვისი სახელით მოქმედების უფლებასა და საშუალებას, დახვეწილ, პლასტიკურ მოქმედებებს, ზუსტ შეგრძნებებს და მრავალ სხვას. ნიღაბი გვხმარება, წინა პლანზე წამოვწიოთ ჩვენში დამალული შინაგანი მისწრაფებანი და მათ რაღაც დოზით მაინც, ცხოვრებაში რეალიზაციის საშუალება მივცეთ.

ნიღბის ქვეშ იგულისხმება მოქმედების გარკვეული არსი, მიმიკა (ნახევარ-ნიღაბი), გრიმი, ვარცხნილობა, კოსტიუმი, გარემო, ნიღბის პატრონის შინაგანი ბუნება (რაც ძალიან მნიშვნელოვანია), იმიჯი და სხვა. ნიღბები შეიძლება დავახარისხოთ გამოყენების, კლასიფიკაციის თვალსაზრისით, მივანიჭოთ გარკვეული ფუნქცია, იმის გათვალისწინებით, თუ როგორ ვიყენებთ. მას იბნევდნენ სხეულზე თუ კბილებში ეჭირათ (აფრიკული ტომების¹ ნიღბები, აგრეთვე, ინდონეზიური), მთლიან თავზე იხურავდნენ, როგორც

¹ Forma slova, Африканские маски.

მუზარადს, თუ მარტო სახისთვის იყენებდნენ (ბერძნული² და იტალიური ნიღბები). ზოგიერთ კვლევებში ნიღაბი განიხილება მისი სარიტუალო დანიშნულებით (როგორც უკვე ზემოთ აღვნიშნე), როგორც გარკვეული, სპეციალური გამოსახულება რომელიმე არსებისა, რომელსაც ან სახეზე იფარებდნენ ან და ხელში ჰქონდათ მხოლოდ იმ მიზნით, რომ გარდაქმნილიყვნენ მოცემულ არსებაში.

ნიღაბი გვევლინება ბიოლოგიური და სულიერი ცხოვრების მატარებლად, მსოფლიო ხალხთა ცხოვრებაში, ასევე, ჩვენ, ქართულ კულტურაში (ბერიკაობა, 2 ყეენობა), როგორც აუცილებელი და განუყოფელი ნაწილი რიტუალებისა და საწესჩვეულებო სანახაობებისა, რომლებიც დღემდე გვევლინება ცივილიზაციის ფორმირების ჩამოყალიბების ინსტრუმენტად. ნიღაბი არის, აგრეთვე, ჩვენი სოციალური როლის იდენტიფიკაციის საშუალება, პრესტიჟის და სტატუსის ატრიბუტი, მრავალფეროვნად გამოსაყენებელი საშუალება-მოვახდინოთ ზემოქმედება ბავშვსა თუ ზრდასრულ ადამიანებზე.

ასევე ნიღბების თეატრი საინტერესოა მისი თეატრალური სანახაობრივი ფორმებითაც. ამიტომაც იგი ყურადღებას იპყრობდა იმდროინდელ თეატრალურ პედაგოგიკაში.

ძალიან რთულია თავისთავად ნიღბის გარდაქმნა თეატრალური სახის შესაქმნელად, ვინაიდან მისი არსი იმდენად რთულია, რომ მის უკან აფარებულ ადამიანს გარკვეულწილად უჭირს გადააბიჯოს ზოგადად ესთეტიკური თუ კულტურული გადმონაშთების გამოვლინებებს, რომლებიც დაკავშირებულია ერების ფსიქო-ფიზიკური აღზრდის, ყველა ერისთვის განსხვავებული მსოფლმხედველობისა თუ ადათების გადაბიჯება - გაქარწყლების გზით.

აქ საუბარია იმ სტერეოტიპებზე, სადაც ადამიანი „გარდაიქმნება“ სხვა, მისთვის უცნობ და ზოგჯერ მიუღებელ არსებად თუ ადამიანად, რომლის მოქმედების და აზროვნების ლოგიკა მკვეთრად განსხვავებულია შემსრულებელი პირის მოქმედების ლოგიკისა და მსოფლმხედველობისგან. ეს პროცესი მიდის ნელი სვლით (ამისთვის არის სწორედ წინამოსამზადებელი პროცესი), და მას სჭირდება დაკვირვება და კონტროლი, რომ უკურეაქცია არ მივიღოთ სასწავლო პროცესის დროს. მაგრამ აქ მეორე მხარეც იჩენს თავს, თუკი სტუდენტი-ადამიანი, ვერ შეძლებს გადალახოს მის-

² Улетова, Апотропои.

ვის მიუღებელი და განსხვავებული სტერეოტიპები, მაშინ იგი ვერ იარსებებს მისთვის ზოგჯერ მიუღებელ და განსხვავებულ სიტუაციებში. მოქმედება ტექსტუალური დატვირთვის გარეშე, სადაც მიექცევა მეტი ყურადღება პლასტიკას და მოძრაობას, რომელიც ბოლომდე უნდა გამოხატავდეს გმირის ხასიათს. ამგვარი გამოხატვის საშუალება იძლევა წარმოსახვის უნივერსალურ მასშტაბებს, გაჟღენთილს მრავალფეროვანი მნიშვნელობებით, რომლებიც ბოლომდე ატყვევებს მაყურებელს.

ნიღბის გამოყენება, როგორც ერთ – ერთი ხერხი სამსახიობო ხელოვნების სწავლების დროს, ხელს უწყობს მიუწვდომელი, ესთეტიკური, ყოფითი, სოციალური და ისტორიული, როგორც გარეგნული, ასევე შინაგანი ცოდნის გაღრმავებას. აქ არის საუბარი ნიღბის ძირეულ გამოკვლევასა და შესწავლაზე, რომელიც მოიცავს მისი პირდაპირი და უცვლელი სახის ბლომდე შეცნობა–გათავისებას. ნიღაბი ცხოვრობს გარეგნული მოვლენების ხარჯზე, არ განიცდის შინაგან ცვლილებებს, როგორც პერსონაჟი, რადგან პერსონაჟს აცოცხლებს მსახიობი, არ აქვს განვითარების საშუალება, ვიდრე არ მოვიხმართ მას საქმეში

სარეპეტიციო პროცესის დროს ჩვენ ვაკვირდებით სწორედ ფიზიკურ მოქმედებასა და ემოციას, რომელსაც გვაძლევს ჩვენ ნიღაბი და მასზე აღბეჭდილი გამოსახულება და არა ტექსტს, რომელიც მხოლოდ ინფორმაციის მატარებელია, და სულაც არ არის სავალდებულო მისი გამოყენება. უმჯობესია კიდევ, სავარჯიშოების გაკეთების დროს არ იყოს ტექსტი დასაწყის ეტაპზე.

„გაუცხოების“ პრინციპს ვხვდებით პირანდელოს დრამატურ-გიაშიც, სადაც მკაფიოდ არის დანახული ადამიანის რღვევის და გაორების მდგომარეობანი.³ პირანდელოს აზრით, სიცოცხლე წარმოადგენს მარადიული გაუცხოების პრინციპს. ტრენინგი ნიღბებში – ეს არის ის მეთოდი, რომელიც აძლევს საშუალებას მსახიობის სხეულს, უპასუხოს ნიღბის გამოხატულებას, იძლევა აზროვნების ახლებურ გააზრებას და გადმოცემის საშუალებასაც.

³ bookscafe, Пиранделло, Генрих IV.

ბიბლიოგრაფია:

1. ალექსიძე დ., მსახიობის აღზრდის საკითხისათვის, თბ., ხელოვნება, 1950.
2. ზარიძემ ვ., ბერტოლდ ბრეხტი, პატარა ორგანონი თეატრისთვის, ხელოვნება, 1982.
3. Африканские маски: что это такое, значения и ритуалы, <https://forma-slova.com/ru/articles/1396-african-masks-what-they-are-meanings-and-rituals>
4. Апоτροпеи, персоны, горгонеионы <https://nplus1.ru/material/2020/04/22/antique-masks>
5. Пиранделло Луиджи, Генрих IV, https://bookscafe.net/book/pirandello_luidzhi-genrih_iv-208618.html
6. Макиавеллизм: что это такое, как проявляется, причины, цели, <https://dnevnik-znaniy.ru/psixologiya/makiavellizm-chto-eto.html>

THEATROLOGY

Ekaterine Kvirkelia,
Shota Rustaveli Theater and film Georgia State University
Ph.D. Student,
Supervisor - Doctor of Arts Davit Kobakhidze

THE USE OF MASKS IN THEATRICAL PEDAGOGY

(its use Saws and tools; For the first Course learning process)

Keywords: Theater, Mask, Training, Theatrical pedagogy, Student, Actors mastery

Abstract

The word „mask“ has different meanings: change, distinguish, modulate, diversity, conceal, cover, demonster, hide, disguise, cozy arrangement, limit, turn into frames, transform into unknown, screen, screen, Shield, cover, hidden hide-and-peek, transmission, duplicity, liar, hypocrite, forgery, Falsehood, lies, & c. Sh. A variety of forms of disguise (social mask, amplua, image, role, stamp, theater and film mask, painting and sculptural masks, advertising masks, etc.) perform certain functions.

In the twentieth century, forms of modernism such as expressionism, futurism, symbolism, or surrealism often used the nighab as a clear means of expression, as a means of expressing and influencing a new artistic language or form, and its function became necessary, As a psycho-physical care, where it was found out in what ways and in what ways the viewer was affected. What a way the human psyche went to believe in the sight it had seen. (Works by F. Nietzsche, F. Schiller, K. Jung).

The mask is also a means of identifying our social role, an attribute of prestige and status, a variety of ways to influence a child or adult, a means of communication, and even self-actualization.

The mask is also a means of identifying our social role, an attribute of prestige and status, a variety of ways to influence a child or adult, a means of communication, and even self-actualization.

After a brief review, the essence of the mask and its significance in the theatrical art becomes clear. In addition, we can confidently say that the use of masks in theatrical pedagogy is a desirable way to diversify the course of rehearsals, to make the creative activity of students interesting and desirable.

The specifics of theatrical art and its teaching program is a different and at the same time difficult learning process. It is different from the fact that art universities have special ways of approaching and treating students, and these methods are mostly one of the most important components of the teaching of theater university students. The difficult thing is that the components of the curriculum are full of many difficulties and contradictions.

A dry and unhealthy environment is very unacceptable, in my opinion, for the acting faculty of the Theater University when mastering the established program. That's why it's important to go beyond the established rule and program to develop another, Any new and attractive curriculum for students that will diversify and enrich the existing curriculum and also make the learning process more productive and productive.

I would like to offer you a kind, one of the ways, training with masks that will help students in removing complexes. By changing the environment in a freshman year and discovering a new, initially unusual environment for them, students experience feelings of tension, complexes, closure, and nausea. This, at times, is not just a matter of changing the environment. It can be, in general, an evocation of the adolescent nature, or the environment in which he has been before, while improvisation and production, as well as a sense of comfort, that is, a sense of security, are directly related to human psychophysics. The psychological aspects of improvisation can not be ignored without the depth of human feeling and its levels of development, because in order for a future actor to have creative improvisation skills, we need to develop a high level of erudition and education or provoke them to provoke Dormant creative indicators, to diversify and enrich them. They are. One of the tools to achieve this is masks, which are desirable to use during rehearsal, especially for 1 year.

Training with masks also improves perception. This is manifested in the mobilization of psi-kik, since the face is hidden, the student tries to resort to different ways of re-service, to be mobilized, attentive and over-observant. Training with masks also improves the imagination, because the student's psyche is free from excessive irritants, he thinks purposefully and varied, abstractly. He is allowed a chain of previously unused actions that are radically different from his own in nature. It also enhances memory, and the student strives to recreate events he or she has ever seen, to conform to, and to accurately convey the character's spiritual and physical condition.

It is also interesting to learn with masks that the mask itself evokes a sense of mystery in the students. If we also recall what the mask was created for and what became the reason for its invention and use, we can clearly imagine what a person might feel after making it. Acting with masks is also a means of defense. This is manifested in the fact that no matter what the masked character commits, the culprit will be only the mask and not its train.

The man in the mask- this is the man in conflict. Conflict with our own spiritual world and conflict with the environment, which has a great impact on our daily lives.

At first glance, the mask appears as a constant means of self-defense, a means of protecting our „I“ from external irritants - from society and situations. Our psyche is looking for a means in which it feels comfortable. The feeling that no one in the mask can see you and scold you - evokes a feeling of calm. And if this is the case - (no one can see the real face of a person) - it will be a mask of guilt and not the person himself.

The method of acting psycho-technique, psychological aspects of teaching and teaching the performing arts, teaching „psycho-physical actions“ in general K. According to the method of S .. Stanislavsky:

- 1) imagination;
- 2) attention;
- 3) Emotional memory, which is one-
Is connected to the net directly and
Feedback;

4) Removal of muscle tension (muscle Stretch control) as a psychologisturi tension relief technique;

---

5) Actor psycho-training experience Leba (Greek. Psyche-soul and Ing. Training), As an exercise system development, Just in order to reach out to the actors Exposing maximum capabilities.

This is what gives, sharpens and enhances training with masks. It can be considered as a supplement to the Stanislavski system in order to achieve the desired purposeful and unmistakable results in the process of raising an actor. A kind of add-on that intensifies the sensations, creates an idyll of comfort and protection, sharpens and purposefully loads each step towards perfect creativity.

The first psychological indicator during training with masks is protection, comfort, a chain of free actions. Because we are talking about the human psyche and dealing with the human psychological disposition, therefore, the first thing a teacher should do is to find out what category of students he has to work with, what problems there are in their creative work and use them to solve them as quickly as possible. Available tools and means. Student psychological explanation is a very complex process that depends on many aspects. Who, where, when, where, what comes, what brings in terms of knowledge and therefore use acceptable means for development.

Psychological functions (memory, thinking, attention, attention, etc.) are the most important aspects of human activities, and during training with masks these functions are intensified, more pronounced and visible than during normal training.

Illusory perception also intensifies during training with masks. Because man is always trying to materialize his own excitement and fear, trying to find a way to defend himself, such a means is masked.

The emotional state of a person is also affected by the creation of illusory perception. A person who is sad or in a happy state perceives the details and nuances seen in the same picture differently. This is a very individual process and it is impossible to predict. It is worth noting one of the main nuances that is irreplaceable for any person, in any situation, which is directly related to acting in the mask. If mood is paramount in the case of illusion, this mood is not so important during training with masks, because artificially creating a feeling of security and comfort with the help of masks, It always creates positive results. A person likes to be in any situation and even strives

for a comfortable environment, which, consequently, evokes a sense of security.

The role of the subconscious and intuition (conscious) in the work of the actor is important, which are the main ones in the creative work. The psychological basis of an actor's creativity is the combination of sensitivity and self-control as the greatest expressive ability that expresses the psychological state and actions of the stage. We get such results during the training with masks.

Mask - this is a very powerful psychological tool that provokes a person to act creatively during training. It acts strongly on the psyche, develops imaginative thinking, strengthens the student's plasticity, intensifies the memory of feelings, which finds expression in action. Consciously motivated associated events are laid out in their place, the movements are sharp, directed, and precise. Each event in the imagination becomes a whole, which is aimed at conveying the spiritual or physical condition of the character. The transition from event to event is painless. The feeling arises that the previous event dictates the ways of performing the new event and it is definitely organic.

The mask type lives in the drama at the expense of external events, does not undergo internal changes, has no means of development that retains its appearance from beginning to end.

The action of such a mask is strictly defined, which allows the „mask theater“ to exist in some cases even without drama-touring material. He is satisfied only with the script, where only the story is fixed, the sequence of dramatic situations, where the monologues and dialogues of the characters are not clearly written.